

משמחת נישואין של

לוי יצחק וחי' מושקא שיחיו פעלער

> טו"ב מנחם אב תשפ"א סטמפורד, קונטיקוט

פתח דבר

אנו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו, החתן התמים לוי יצחק, והכלה המהוללה מרת חי' מושקא שיחיו.

התודה והברכה לכל קרובי המשפחה, ידידים ומכירים, שהואילו לבוא לשמוח אתנו ביום שמחת לבבנו, ולברך את החתן והכלה שיחיו, ואותנו כולנו, בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

בשמחה ובטוב לבב הננו בזה לכבד את המשתתפים בשמחתנו - על יסוד הנהגת כ"ק אדמו"ר והרבנית הצדקנית הנהגת כ"ק אדמו"ר והרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא זי"ע - בתשורה מיוחדת הכוללת - בפרסום ראשון: א) כמה מכתבים ומענות מכ"ק אדמו"ר זי"ע לסב החתן הרה"ת משה יחיאל שליט"א פעלער, שהשנה בעזהי"ת ימלאו 60 שנים לשליחותו במיניאפוליס; ב) הגהות כ"ק אדמו"ר על מאמרי סב החתן בעיתון The Jewish Press; ג) כמה מכתבי כ"ק אדמו"ר לסבתא של החתן, השלוחה הרבנית מינדל פעלער ז"ל, ולאגודת נשי ובנות חב"ד במיניסוטא. ותודתינו נתונה לאח החתן, הרה"ת יוסף ארי'ה שי', שליח כ"ק אדמו"ר בקראנבערי פענסילווייניא, עבור הכנת החומר לדפוס.

הא- ל הטוב, הוא יתברך, יברך אתכם ואותנו, בתוך כלל אחינו בנ"י יחיו, בברכות מאליפות מנפש ועד בשר, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בקרוב ממש.

מוקיריהם ומכבדיהם

משפחות פעלער ושמוטקין

יום ב׳, טו"ב מנחם אב ה׳תשפ"א

במה מכתבי ומענת כ"ק אדמו"ר לסב החתן, הרה"ת השליח משה יחיאל שליט"א פעלער

א. ב' מכתבי כ"ק אדמו"ר לסב החתן, בקשר עם מצב בריאות אמו מרת פרידא רחמה פעלער ע"ה.

```
פעלער=םיניאפאלים
                                                             מנחם מענדל שניאורסאהן
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
                                                                    ליובאוויםש
         Lubavitch
      770 Eastern Parkway
      Brooklyn 13, N. Y.
                                                                 770 איסטערן פארקוויי
                                                                 ברוקלין. ב. י.
        HYacinth 3-9250
                                               ביה, כא' סיון חשיכ
                                                           ברוקלין
              האברך משה יחיאל שיי
                                                  שלום וברכה!
                  סאשר הנני קבלת מכתבו מכי מיון,
      ובעת רצון יזכירו עוד הפעם את שמו שתלימיא,
     על הציון הקי של כיים סויית ארסויר זצוקללהיה נבגיים זייים,
                                               מתאים לחוכן כחבו,
   י עמוד גם לה בהמצמרך לה,ויבשר טוב בענינים הפרטים והבללים
                                                           גם יחד.
                       בברכה לבסוים
      בשם כפק אדמו"ר שלים"א
א. רווינט
מוליר
```

פעלער-מיניאפאליס RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON מנחם מענדל שניאורסאהן Lubavitch ליוכאוויםש 770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y. 770 איסטערן פארקוויי HYacinth 3-9250 ברוקלין. נ. י. ב"ה,כ"ו סיון חש"כ ברוקלין האכרך משה יחיאל שי' שלום וכרכה! מאשר הנני קכלת מכתכו וכן המכרק ואצפה לבשו"ם, וכעת רצון יוכירו עוה"פ את אמו חהי' על הציון הק' של כ"ק פו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נכג"ם זי "ע להמצטרך לה. כברכה לכשו"ם כסוב הנראה והנגלה. בשם כ"ת אדמו"ר שליט"א

ב. [כ' אלול תש"כ]

מענה כ"ק אדמו"ר לסב החתן, שכתב: הנני מבקש שכ"ק אד"ש יורה לי הדרך בזה אם להתחיל בענין אם לחכות בנוגע לזה, שכ"ק אד"ש מכיר אותי יותר משאני מכיר את עצמי":

נדבר כ"פ שסו"ס צריך ללמוד עכ"פ משך איזה זמן בהתמדה ושקידה דוחה זה מפעם לפעם מפני סיבות טועמים שונים ובלבולים שונים (ונתקיים דבר המשנה דאגות אם בטלת כו') ויה"ר שעכ"פ עד לאחר חג הפ' הבא עלינו לטובה וללמוד באופן הנ"ל. ומה טוב עד לאחרי חג השבועות זמן מתן תורתינו. ולאחרי זה יתענין בשידוך וכו'.

ג. [אייר תשכ"א]

מענה כ"ק אדמו"ר על מכ' סב החתן, בו כתב:

"דיברתי היום עם אבי שי' והגיד אבי שדיבר עם Tr. Hay וכבר ראה Hay הידיעות שמסרתי לאבי Dr. Hay ממעמוריעל הוספיטאל והגיד הוא שלא חשב להזריק Cobaltam Hay הקעמיקל עד גמר הX-Rays. והגיד 60 X-Ray הי' בהצלחה באמי שתליט"א, שברור 60 X-Ray שנתקטן הtumor. לקחו עוד צילום על הthesta היום ".intravenous liquids ונותנים לאמי שתליט"א

מענה כ"ק אדמו"ר: (1) בכגון דא - עיקר ההטבה באה ורואים אותה כעבור כמה ימים.

בהמשך המכ' כתב כ"ק אדמו"ר: (4) והדגיש המילים נכון עבורי להתענין בההצעה הנ"ל.

אצל המילים: "מצד המצב של אמי שתליט"א ואחותי תי' הייתי יכול לדחות את זה במחשבתי, אבל היות שבנוגע להמצב של שניהם הורה כ"ק אד"ש טראכט גוט וועט זיין גוט - בנראה ונגלה..." כתב כ"ק אדמו"ר: (5) אזכיר עה"צ.

ד. [כ"ד אייר תשכ"א]

מענה כ"ק אדמו"ר על מכתב סב החתן, בו כתב:

"וגם היא תרצי לנסוע על הבית עולם וכו' ולכאורה פשוט שאין נכון הנ"ל..."

כ"ק אדמו"ר כתב: (1) וסימן בחץ למילים: פשוט שאין נכון הנ"ל, והוסיף: לאחרי שידעו פס"ד מרב מתי להודיעה באופן שיהי' מינימום דענין "שבעה" - יתיעצו עם דר. מור איך להודיעה לאט לאט.

סב החתן כתב: "אבי שי' לא יכול להתעכב זמן רב בנ.י. ורצונו שיהי' ענין של "ווארט" קודם שישוב למיניאפוליס, אבל נחוץ לי לדעת הוראת כ"ק אד"ש על הענין דאפשר זה היילדיג ביותר."

על מילים אלו ענה כ"ק אדמו"ר: (3) אפילו באם אפשר יהי' לברר דעת הצד השני בזה עד אז הנה וסימן בב' חצים למילים ענין של "ווארט" זה היילדיג ביותר.

סב החתן כתב: ״הגדתי לו ג״כ שבטח היא לא תכעסי על עצמה או עלינו היות שההעלמה היא הוראת כ״ק אד״ש וגם זה דין מפורש ביו״ד שאין מגידין לבת.״

כ"ק אדמו"ר כתב: (4) יעבירו לה אשר וסימן בחץ על מילים: זה דין מפורש ביו"ד שאין מגידין לבת, והוסיף: ובמילא מוכרחים היו לעשות כנ"ל ופשוט שדוקא הנהגה ע"פ שו"ע - היא רצון וטובת הנפטרת.

וכ"ק אדמו"ר סימן בחץ למילים: "תקותי שהמזכירות יטלפנו לי לביתי.. להגיד לנו הוראת כ"ק אד"ש כדי שנדעו מזה בהקדם."

ה. [סיון תשכ"א]

מענה כ"ק אדמו"ר על מכ' סב החתן, בו כתב:

"כ"ק אדמו"ר שליט"א

משפחת לו שי' רוצים עכשיו לדעת ממני מה עלינו לעשות עכשיו - ווארט או תנאים, אז הנני מבקש הוראת כ"ק אד"ש בנוגע לזה." על זה ענה כ"ק אדמו"ר: (1) כמנהג אברכי אנ"ש שי' בזה.

סב החתן כתב: "... אבל מסתם אין כ"ק אד"ש רוצה שאהי' במחלוקת עמו כמו שאין כ"ק אד"ש רוצה שאהי' במחלוקת עם הבעלי בתים הצעירים."

כ"ק אדמו"ר כתב (2), הדגיש מילים: אין כ"ק אד"ש רוצה שאהי' במחלוקת עמו כמו שאין כ"ק אד"ש רוצה שאהי' במחלוקת עם הבעלי בתים הצעירים והוסיף כמובן.

ו. [י"ז סיון תשכ"א]

מענה כ"ק אדמו"ר על מכתב סב החתן, בו כתב: "הנני למסור הפוטוגרעפס שלקחתי עם הנוער שהצלחנו בברכת כ"ק אד"ש, להביא מפענעמה לישיבת כ"ק אד"ש בבוסטון. כוונתי לצרף להארטיקל שלי שידפיסו לשבועון דפ' קרח, א' מהתמונות האלה לענ"ד התמונה שבו תמונת כ"ק אדמו"ר מו"ח כ"ק אד"ש, אבל באם אין נכון זה מאיזה טעם הנני לבקש הוראת כ"ק אד"ש איזה מהם לצרף.

כ"ק אדמו"ר סימן בחץ למילים נכון זה, והוסיף: ות"ח. סב החתן כתב: "... הוא בר שלש עשרה שנים עמו"ש אבל עוד לא חג את הבר

> מצוה שלו. הם יסדרו את זה בבוסטון."

ועל זה ענה כ"ק אדמו"ר (2) אבל בטח מניח תפילין ?

סב החתן כתב: ״הנני מבקש הוראת כ״ק

אד"ש באם נכון להדפיס מגבית בהארטיקל שלי שהיות שבברכת כ"ק אד"ש בא הענין לפועל..."

כ"ק אדמו"ר סימן בחץ על המילים נכון להדפיס..., והוסיף: באם הצליחה המגבית דע"ע.

סב החתן כתב: "כשהייתי בבוסטון נאמתי לפני סיום אסיפה של השל"ה סאנדיי סקול דבוסטון... מסדרי המסיבה היו הרה"ח משה שי' גורקאוו, האחים קרינסקי שי', ומר ומרת ניומאן."

על זה ענה כ"ק אדמו"ר: (3) כמובן נכון במאד. והנכון ג"כ שיכתוב מכ' תודה על הקבלת פנים וכו' בעיקר וסימן חץ למילים מר ומרת ניומאן.

ז. [אדר"ח מרחשון תשכ"ב]

מענה כ"ק אדמו"ר על כמה שאלות שסב החתן כתב במכ':

(2) בכגון זה מובן, אשר העדר מענה פירושו - שצ"ל כמו שהוא אצל תמימים ותל' תו"ת שמתחתנים עתה בשטומו"צ.

סב החתן כתב:

"אבי שי' עם כלתי תי' רוצים מאד לדעת אודות ההסתדרות שלנו אחר החתונה. מכ"ק אד"ש שמענו שעלנו להסתדר במיניאפוליס ומהרב חדאקוב שי' REGIONAL DIRECTOR של המל"ח במיניאפוליס כמו שנמצאים DIRECTORS בדעטראיט ובמיאמי."

ולנהל הענינים באופן שבמשך הזמן (3) הצעה נכונה. ולנהל הענינים באופן שבמשך אין יהי' גם רב שם (אם שלע"ע מפני המצב שם, אולי אין

כדאי לאמר זה בפירוש.)

על מש"כ סב החתן: "...לדעת אם להתחיל השליחות שלנו תיכף אחרי החתונה?

כ"ק אדמו"ר כתב (4), הדגיש המילים אחרי החתונה והוסיף: באם יש שם נשים צעירות יר"ש - עכ"פ אחדות.

הגהות כ"ק אדמו"ר על ב' ממאמרי סב החתן בעיתון The Jewish Press

Chuney replied the lad. WE TRAVEL TO EDUCATE School?" "So," was

Moshe Feller

I'll begin my account of West Coast experiences by telling of alittle incident which occurred while we were in Los Angeles. We were cruising along one of the main thoroughfares of L.A., manustrings being driven by a close friend of mine from Torah Vodaath, when suddenly our car, after stopping for a red light, refused to start! We felt a bit self conscious as the cars started by-passing us, their drivers yelling all sorts of remarks. But it was no joke! We were hurrying to make an appointment and, try as he would, my friend just couldn't start the car. The battery was dead. "You wait here while I go to call the A.A.A.," he said as he started out of the car. The only thing which composed us a bit, as we looked at our watches and tried not to pay attention to the by-passing vociferous motorists, was our strong belief that surely Hashgocho P'rotice (Divine Personal Providence) had caused us to become stalled on Fairfax Avenue. (The firm belief that everything which occurs to oneself, as insignificant as it may seem, is Divinely Motivated to be utilized in the serving of G-d is a fundamental teaching of the Baal Shem Tov.)

As my mind was pondering this thought, and I'm sure Asher's was too, I noticed a little fellow ambitiously going about his newspaper selling, yelling very loudly, "Get your evening paper. Get your evening paper." "The kid's got a Yiddishe Chain (charm)," I said to Asher. "He can't be more than ten or eleven years old." "I wonder," remarked Asher, "why the kid has to sell papers. The family must be very poor, or something." "Buy an evening paper mister," said the little boy, smiling, as he approached our window. "We'll take one," replied Asher. "Are you Jewish, son?" I queried of the lad. "Yes," snapped the little boy, proudly. "What's your Jewish name?" I asked. "Dovid!" he answered. "Do you go to Hebrew School?" asked Asher. "No, my parents won't send me. They say it costs too much money." I reached over to the back seat of the car where our cases were and gave the little boy a "Talks and Tales". "Gee, thanks," said Dovid, running off to a motorist who had beckened for a paper. After he finished the row of irritated motorists he came back to our stalled car. It was obvious that Dovis had taken a liking to us. Meanwhile, Asher had gone out to direct traffic get by our stalled Chevy. It was some sight. A Merkoz Sholiach turned traffic cop!!! (All in the line of duty.)

When Dovid came back he was not alone. A youth of about thirteen accompanied him. "This is my brother," said Dovid happily. I asked him his Jewish name.

-2-

"Chune," replied the lad. "Do you go to Hebrew School?" "No," was the reply.

"Do you put on tephillin?" "I didn't even have a Bar Mitzva," answered Chune

very disheartedly. "Maybe if you'd come over to our house you could convince

our parents to send us to Hebrew School," snapped Dovid eagerly! "Give me your

address and I'll try to make it to your house," I replied, giving the boys some

more of our literature. "Here, take some of these and read them," I said.

Finally, the A.A.A. turned up and TOWED our car to a quieter section where
the battery was recharged. I told my friend of what had transpired, adding,

"Let's hope that the stalled battery will bring good fortune to Dovid and Chune."

"I wonder what kind of parents those boys have. They look typically American,
crewcuts, dungarees and all, yet they knew their Jewish names as soon as we
asked them," I remarked to Asher. The following evening we went to the address
which Dovid had given to us. We were surprised when the mother began to speak to
us in a Polish Yiddish. She was expecting us! She and her husband poured out
their hearts to us relating a story of unfortunate events which had brought them
from the Bronx to L.A. in search fx of a better life. The mother had a number
on her arm, a souvenir of Aushwitz. "Gleib mir, Ich vill az mein kinder zolin
Editale we.
zien Yiddish," sobbed the mother. (I want my children to be Jewish!) "But everything"
gone wrong for us since we arrived in L.A. My husband was in an auto accident and is
unemployed. We simply can't afford to send the boys to a Yeshiva or Talmud Torah."

"We couldn't even afford to make a Bar Mitzva for our oldest boy," added the father.

We reiterated to the parents that their children's Jewish education was as important as all their living requirements. We explained to them our mission.

"The Lubavitcher Rebbe worries constantly over Jewish children not receiving a Jewish education. He sends us all over to see what we can do to better the circumstances of Jews wherever we may find them. We'll speak to the principals of the different day schools with which we come in contact and see if we can persuade them to take the boys for free," I promised as we took leave of them.

We spoke to the different principals and Rabbis about the boys. It turned out, however, that the problem wasn't the money, but rather that since the boys didn't even know how to read, there was no place for them in a Yeshiva. We visited the parents once again before we left L.A. and informed them of the problem we encountere while trying to find a school for their sons. "We must leave Los Angeles now, so we've come to say good-bye. We have decided that the best thing would be to have our friend (our driver) teach the boys until school begins in September. Then he'll

-3-

continue looking for a Yeshiva for them. By then they'll be ready." We introduced our friend, a very capable teacher, indeed, to the parents who were overjoyed to hear that something was being done for their children.

I received a letter from my Torah Vodaath friend, the son of a very prominent Rabbi in Los Angeles, informing us that he daily learns with the two boys, having already taught the older one how to put on tephillin. He informs us that the boys enjoy the sessions.

The next time your car stalls, look around for Jewish children.

A.A.I., he said as he started out of the car. The only thing which composed us a pit, ag we looked at our rathers and tried not to pay attention to the by-passing wedifferent motorists, was our strong belief that surely Haragoche Piretic. (Divine Personal Providence) had caused us to become stalled on

Ineighi Court as it may seem, is Divinely Metivated to be utilized in the serving

of find to a fundamental beaching of the Baal Shen Tov.)

retised of liftle fellow and blowsly solds about his necessary selling, yelling very landly, "Set your evening caper." "The kid's, rot a liddlehe Chain (charm)," I said to leher. "He can't be more than ten or eleven years old." "I wonder," remarked Asher, "why the kid has to sold peners.

said the 1 tile lev, sailing, as he approached our minder, "We'll take ore,"

the 1 tile boy, provide. "What's your Jewish mame?" I asked. "Doving!" he are

on the last too much money." I reached over to the back seat of the car where

r clear your and gave the livele ray a manus and toler. Some one, were the finished running off to a motorist who had bookened for a naper. After he finished

As of irritated notorious he seme back to our stalled car. It was obvious

WE TRAVEL TO EDUCATE

Moshe Feller

I was rather impressed with two visitors who rang my doorbell one morning last week. All types of people ring my bell, in search of different types of assistance and enlightenment. These two visitors, however, were different. The had tome to "enlighten" me. They were Mormon missionaries!

My first impulse was to shut the door on them with and emphatic "Not interested!" However, I was so taken aback by the youth of these missionaires that I was curious to find out more about their motivation. And so, after informing them that I was a rabbi, which did not place them one bit, I asked them in. I was amazed when the older one announced that he is twenty and the tounger was sixteen. The older boy informed me that he was sent from Utah to recruit missionaries and train "younger"men in the field. He had taken a leave of abser from college and was now dedicated to spreading the gospel to all those who care to hear it.

"I admire you young diese fellows," I told them. "When I was in school I di the same thing. I went around with a colleague trying to interest people in religion, only I went only to my brethren, the Jews. I feel that your trying to get people to live more noble lives is very praiseworthy. However, you should limit your work to gentiles. Go over to the slum area, where people live in all types of miserable conditions which reflect in their morals. I am sure you can be of help to them, but wherever you wxxxx see this little strip of metal on the doorpost, don't try to gain access, as these people are not, nor should you thin of them, as candidates. We rabbis will try our best to show the Jewish people the proper way of life. Okay?" We shook hands and they took leave.

MIOIVAI TICHAKMEINI MITZVOSECHO (From mine enemies make me wisem in your Mitzves), says King Devid in Tehillim. These young boys were going from door to door, visiting hundreds of homes, in hope that possibly one will listen to then, possible one of ten thousand will xxxxxxxx convert. How much more so should we Jews, who were commanded VIOHAVTO LIRAYACHO KOMOCHO, and, in light of the Mishnai Dictum "Kol Hamekayaim Nefesh Achas MiYisroel Kieelu Kiyam Olam Moleh" (One who raves life to one Jewish wants soul is as though he had saved the whole world) spareach the ma

-2-

approach the masses of our brethren with the hope of leading them to the path of Torah and Mitzvos.

Why don't we employ the same tactics that the missionaries, lehavdil, do? They ring EVERY doorbell. To them everyone is a potential candidate. Why aren'all Jews potential candidates in our minds for putting on Tefillin, for Kashrus, Shabbos, Taharas Hamishpocho, sending their children to a Yeshiva? Why do we dismiss our Jewish brethren, saying, "Oh, Mr. So and So, he'd never put on Tefillin," or "Mrs. So and So wouldn't be a candidate for keeping Kosher in a hundred years," etc. In a moment we dismiss from our conscience our obligation to try to reach these lost brethren of ours. Let us learn from the missionaries that EVERYONE (JEW) IS A CANDIDATE - for keeping the Mitzvos.

The lesson that everyone is a potential practicing Jew we can learn from another young man who also rang my bell last week - the Fuller brushman. Whilst he was showing my wife his wares, I entered the room and immediately realized that our Fuller brushman was Jewish. I asked him if he ever put on Taffit Taffi Tefillin and was not too surprised when he answered that he did not know what I was talking about. "I didn't go the Hebrew school, nor did I ever have a Bar Mitzva," stated the young man. I suggested that while my wife was looking over his items that he put on Tefillin. After a little coaxing (i.e. rolling up his sleeve and putting on the Shel Yad), he repeated the broche after me and then said the Shema. He was soon off to make his next sale.

You are all aware of the tremendous amount of business the Fuller Brush Campany does. Why? Because EVERYONE IS A POTENTIAL CANDIDATE.

Let us do a fabulous amount of business for Hakodosh Børuch Hu, for G-d. We will do so if we remember that EVERY JEW, no matter how far from Yiddishkeit he may be, IS, by all means, A POTENTIAL CANDIDATE.

מכתבי כ"ק אדמו"ר לסבתא של החתן,
השלוחה הרבנית
מינדל פעלער ז"ל,
ולאגודת נשי ובנות חב"ד
במיניסוטה

Tel. HYacinth 3.9250

Cables: LUBAVITCH NEWYORK

מזכירות כ"ק ארמו"ר מנחם מענדל שלימ"א שניאורסאהן

SECRETARIAT OF RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON the Lubavitcher Rabbi 770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN 13, N. Y.

> Rosh Chodesh Menachem Av, 5724 Brooklyn, N.Y.

Neshei U'Bnois Chabad

Blessing and Greeting:

Enclosed is a copy of the Rebbe's Shlita message to Neshei U'Bnois Chabad, relating to the present days.

It is hoped that the message will be read with appropriate interest by all the members of your group.

With blessing

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch 770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאווימש

> 770 איסטערן פּאַרקוויי ברוקלין, נ. י.

Rosh Chodesh Menachem Av 5724. Brooklym, N.Y.

Neshei u'Bnos Chabad

Blessing and Greeting:

As we are now commemorating the sad events which led to the Destruction of the Beth Hamikdash and the beginning of the present Exile, it should be remembered that the purpose of this commemoration is not just to inflict a sad period upon ourselves, but rather that we should be reminded and inspired to do all we can to lessen, and eventually remove altogether, the cause which brought about the sad events which we are now commemorating.

For, as we declare in our prayers, "Because of our sins we have been exiled from our land." It was the neglect of the Torah and Mitzvoth, in the daily life and practice, which resulted in the Destruction and Exile.
Therefore efforts to strengthen and spread the observance of the Torah and Mitzvoth in the daily life will hasten the complete Redemption through our righteous Moshiach and, as promised, these sad days will be transformed into days of joy.

With blessing '

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch 770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאווימש

> 770 איסטערן פּאַרקוויי ברוקלין, נ. י.

By the Grace of G-d 7th of Elul, 5729 Brooklyn, N. Y.

Mrs. Mindel Feller

Blessing and Greeting:

I duly received your letter of the 2nd day of Rosh Chodesh Elul, as well as your previous correspondence.

In the matter of medical treatment, you should follow the concurring opinion of two specialists, for in suchem a case the treatment has special effectiveness abso from the viewpoint of the Shulchan Aruch.

May G-d, "The Healer of all flesh Who works wondrously," lead you in the way that is truly good for you in the above as well as in all your affairs, including also those connected with the spreading and strengthening of Yiddishkeit in your environment. May G-d grant that you should have good news to report.

No doubt you know about the significance of the month of Elul as explained by the illustration of the "king in the field" by the Alter Rebbe. The month of Elul, the Alter Rebbe explains, is the time when G-d is particularly accessible and benevolent and gracious, as a king is when he goes out into the field to meet his subjects. For at such a time even the common laborer can approach the king in his work clothes, and the way he is present to the king a personal petition which the king accepts graciously and grants the request. I trust you will take the fullest advantage of this auspicious time.

Wishing you and yours a Kesivo vaChasimo Tovo,

With blessing n Schreerfon

Thank you for joining in our Simcha! Feller and Shmotkin Families